

af Krigen eller Dyrtiden daarligst stillede til Hjælp. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Ministeren vil gaa frem efter vor Metode i Byerne, men ikke paa Landet. Jeg kan ikke indse, at det Argument, den højtærede Minister anvender, nemlig at det ude omkring i Landkommunerne skulde virke generende for den Del af Befolkningen, der faar tildelt Dyrtdidsmærker, at henvende sig til de handlende, er berettiget. Ministeren vilde jo gøre den Anskuelse gældende, at medens de handlende inde i Byerne ikke kendte de forskellige Mennesker, der kom og leverede Rabatmærker, kendte de handlende ude paa Landet dem. Denne Argumentation holder ikke Stik. Jeg vil dog tillade mig at mene, at naar Kommunalbestyrelsen ordner denne Sag saaledes, at den uddeler Rabatmærker indtil en bestemt Indkomstgrænse samtidig med, at Beboerne kommer for at faa deres Ernæringskort, saaledes at de mindre bemidlede, uden at noget andet Menneske aner noget om, hvad de faar, faar et Par Kort stukket i Haanden, som giver dem Ret til ikke alene at faa saa og saa meget Brød, Smør, Flæsk, Ost o. s. v., men ogsaa maaske til at købe billige Strømper eller Benklæder, eller hvad de nu har Brug for; kan det ikke sætte Skel i Befolkningen. Man bekendtgør dog ikke i de lokale Blade, at den og den Mand har faaet leveret Mærker af den og den Værdi. Nej, det er et Spørgsmaal, som kun vedrører den vedkommende Kommunalbestyrelse og den Mand eller Kvinde personlig, som modtager Rabatmærkerne. Jeg vil haabe, at det, naar den højtærede Minister faar tænkt nærmere over Sagen, ikke vedblivende vil staa for ham som en Sag af principiel Betydning, at Kommunerne faar Tilladelse til at lade foretage Regulering for alle.

Idet jeg gaar ud fra, at de forskellige Synspunkter, som af mit Parti er gjorte gældende i Anledning af det foreliggende Lovforslag her i Folketinget, vil kunne optages, naar Sagen kommer til Behandling i det høje Landsting, skal jeg tillade mig at tage de af os stillede Ændringsforslag tilbage, nemlig Nr. 2, 5, 6 a, 18, 20, 22 og 25, idet jeg samtidig opfordrer mit Parti til at afholde sig fra at stemme.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 2, 5, 6 a, 18, 20, 22 og 25 er tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af disse Ændringsforslag?

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vilde gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, men det er vistnok ikke nødvendigt at optage det vedkommende Ændringsforslag for at faa Lejlighed dertil, da det er en Udtalelse, som ogsaa kan rettes til det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen).

Formanden: Hvis ingen optager de nævnte Ændringsforslag, er de bortfaldet. (Ophold). De er bortfaldet.

Indenrigsministeren (Rode): De Konservatives Ordfører kunde ikke forstaa, hvorfor jeg ønskede, at Kommunerne skulde have fri Adgang til at træffe Bestemmelse. Jeg ønsker det for det første ud fra den principielle Opfattelse, at Kommunen kan selv bedst afgøre, hvilken Form der tjener dens Beboere bedst. Der er maaske her en principiel Uoværensstemmelse mellem mig og det ærede Medlem, men det er nu min Opfattelse. Dernæst mener jeg, at den Foranstaltning, der har det videst mulige Omfang, er socialt set at foretrække for en Foranstaltning, der har et stærkt begrænset Omfang, og dette er det ærede Medlem i Virkeligheden selv med til at godkende for Statens Vedkommende; naar han under § 1 stiller Forslag om at nedsætte Priserne paa vigtige Levnedsmidler, og naar hans Parti paa alle Ernæringslove har været med hertil, er det jo for at komme de ved Dyrtiden vanskeligst stillede til Hjælp. Prisnedsættelsen finder jo ikke Sted for at hjælpe de velstaaende eller rige, men man har ønsket at finde den socialt set bedste Form, hvorunder man kunde komme de vanskeligst stillede til Hjælp. Derfor nedsætter Staten Prisniveauet for alle, saa at alle faar samme Ret og ingen peges ud som den, der modtager en offentlig Understøttelse eller Hjælp. Jeg ønsker at give Kommunerne Adgang til, hvor de ud fra deres Opfattelse af Forholdene mener, at der er en social Fordel derved, at lade alle nyde godt af en eller anden Foranstaltning. Det kan ofte gøres, uden at der dertil anvendes mere end en ren Bagatel af Penge yderligere, idet Forholdet kan være det, at der i Kommunen kun er nogle ganske faa egentlig velstillede, medens alle de andre Beboere i Virkeligheden er føleligt ramte af Dyrtiden. At tage alle i Kommunen med vil da ikke medføre synderlig Udgift, men vil betyde en overordentlig stor social Fordel for dem af Kommunens Beboere,